

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

L 331

Ediția
în limba română

Legislație

Anul 52

16 decembrie 2009

Cuprins

II Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare nu este obligatorie

DECIZII

Consiliu

2009/940/CE:

- ★ Decizia Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind semnarea de către Comunitatea Europeană a protocolului referitor la aspecte specifice materialului feroviar rulant la Convenția privind garanțiile internaționale în materie de echipamente mobile adoptat la Luxemburg la 23 februarie 2007 1

2009/941/CE:

- ★ Decizia Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind încheierea de către Comunitatea Europeană a Protocolului de la Haga din 23 noiembrie 2007 privind legea aplicabilă obligațiilor de întreținere 17

2009/942/CE:

- ★ Decizia Consiliului din 30 noiembrie 2009 de modificare a Deciziei 2006/325/CE pentru instituirea unei proceduri de punere în aplicare a articolului 5 alineatul (2) din Acordul dintre Comunitatea Europeană și Regatul Danemarcei privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie civilă și comercială 24

2009/943/CE:

- ★ Decizia Consiliului din 30 noiembrie 2009 de modificare a Deciziei 2006/326/CE pentru instituirea unei proceduri de punere în aplicare a articolului 5 alineatul (2) din Acordul dintre Comunitatea Europeană și Regatul Danemarcei privind comunicarea și notificarea actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă și comercială 26

Preț: 3 EUR

RO

Actele ale căror titluri sunt tipărite cu caractere drepte sunt acte de gestionare curentă adoptate în cadrul politicii agricole și care au, în general, o perioadă de valabilitate limitată.

Titlurile celorlalte acte sunt tipărite cu caractere aldine și sunt precedate de un asterisc.

II

(Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare nu este obligatorie)

DECIZII

CONSILIU

DECIZIA CONSILIULUI

din 30 noiembrie 2009

privind semnarea de către Comunitatea Europeană a protocolului referitor la aspecte specifice materialului feroviar rulant la Convenția privind garanțiile internaționale în materie de echipamente mobile adoptat la Luxemburg la 23 februarie 2007

(2009/940/CE)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 61 litera (c) coroborat cu articolul 300 alineatul (2) primul paragraf,

având în vedere propunerea Comisiei,

întrucât:

(1) Comunitatea depune eforturi pentru instituirea unui spațiu judiciar comun bazat pe principiul recunoașterii reciproce a hotărârilor judecătorești.

(2) Protocolul referitor la aspecte specifice materialului feroviar rulant la Convenția privind garanțiile internaționale în materie de echipamente mobile (denumit în continuare „protocolul feroviar”), adoptat la Luxemburg, la 23 februarie 2007, contribuie în mod util la reglementarea la nivel internațional în domeniul la care se referă. Prin urmare, este recomandabil ca dispozițiile acestui instrument care se referă la materii care intră în competența exclusivă a Comunității să fie aplicate în cel mai scurt timp.

(3) Comisia a negociat protocolul feroviar în numele Comunității, pentru părțile care intră în competența exclusivă a Comunității.

(4) Articolul XXII alineatul (1) din protocolul feroviar prevede că organizațiile regionale de integrare economică care au competență în anumite materii reglementate de respectivul protocol îl pot semna.

(5) Protocolul feroviar rămâne deschis spre semnare până la data intrării sale în vigoare.

(6) Unele din aspectele reglementate de Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială ⁽¹⁾, de Regulamentul (CE) nr. 1346/2000 al Consiliului din 29 mai 2000 privind procedurile de insolvență ⁽²⁾, de Regulamentul (CE) nr. 593/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 iunie 2008 privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale (Roma I) ⁽³⁾, de Directiva 2008/57/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 2008 privind interoperabilitatea sistemului feroviar în Comunitate (reformare) ⁽⁴⁾ și de Regulamentul (CE) nr. 881/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind înființarea unei Agenții Europene a Căilor Ferate (Regulamentul privind agenția) ⁽⁵⁾ fac, de asemenea, obiectul protocolului feroviar.

(7) Comunitatea are competență exclusivă în ceea ce privește anumite materii reglementate de protocolul feroviar, în timp ce în competența statelor membre intră alte aspecte reglementate de acest instrument.

⁽¹⁾ JO L 12, 16.1.2001, p. 1.

⁽²⁾ JO L 160, 30.6.2000, p. 1.

⁽³⁾ JO L 177, 4.7.2008, p. 6.

⁽⁴⁾ JO L 191, 18.7.2008, p. 1.

⁽⁵⁾ JO L 220, 21.6.2004, p. 3.

- (8) Prin urmare, Comunitatea ar trebui să semneze protocolul feroviar.
- (9) Articolul XXII alineatul (2) din protocolul feroviar prevede că, la data semnării, acceptării, aprobării sau aderării, o organizație regională de integrare economică face o declarație în care specifică materiile reglementate de protocolul menționat pentru care competența a fost transferată organizației respective de către statele sale membre. În consecință, Comunitatea ar trebui să prezinte o astfel de declarație în momentul semnării protocolului feroviar.
- (10) Regatul Unit și Irlanda participă la adoptarea și aplicarea prezentei decizii.
- (11) În conformitate cu articolele 1 și 2 din protocolul privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul de instituire a Comunității Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei decizii, nu are obligații în temeiul acesteia și nu face obiectul aplicării sale,

DECIDE:

Articolul 1

Semnarea protocolului referitor la aspectele specifice materialului feroviar rulant la Convenția privind garanțiile internaționale în materie de echipamente mobile („protocolul feroviar”),

adoptat la Luxemburg la 23 februarie 2007, se aprobă în numele Comunității Europene sub rezerva încheierii sale.

Textul protocolului feroviar este atașat la prezenta decizie.

Articolul 2

Prin prezenta decizie, președintele Consiliului este autorizat să desemneze persoana (persoanele) împuternicită(e) să semneze protocolul feroviar, în numele Comunității, sub rezerva condiției stabilite la articolul 3.

Articolul 3

Atunci când semnează protocolul feroviar, Comunitatea prezintă declarația inclusă în anexă, în conformitate cu articolul XXII alineatul (2).

Adoptată la Bruxelles, 30 noiembrie 2009.

Pentru Consiliu
Președintele
B. ASK

ANEXĂ

Declarație care trebuie prezentată în temeiul articolului XXII alineatul (2) cu privire la competența Comunității Europene în materiile reglementate de protocolul referitor la aspectele specifice materialului feroviar rulant la Convenția privind garanțiile internaționale în materie de echipamente mobile („protocolul feroviar”), adoptat la Luxemburg la 23 februarie 2007, cu privire la care statele membre și-au transferat propriile competențe Comunității

1. Articolul XXII din protocolul feroviar prevede că organizațiile regionale de integrare economică care sunt constituite de state suverane și care au competențe în ceea ce privește anumite aspecte reglementate de respectivul protocol îl pot semna sub rezerva prezentării declarației menționate la articolul XXII alineatul (2). Comunitatea a decis să semneze protocolul feroviar și, în consecință, va prezenta declarația corespunzătoare.
2. Membrii actuali ai Comunității sunt Regatul Belgiei, Republica Bulgaria, Republica Cehă, Regatul Danemarcei, Republica Federală Germania, Republica Estonia, Irlanda, Republica Elenă, Spania, Republica Franceză, Republica Italiană, Republica Cipru, Republica Letonia, Republica Lituania, Marele Ducat al Luxemburgului, Republica Ungară, Malta, Regatul Țărilor de Jos, Republica Austria, Republica Polonă, Republica Portugheză, România, Republica Slovenia, Republica Slovacă, Republica Finlanda, Regatul Suediei și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord.
3. Cu toate acestea, prezenta declarație nu se aplică în cazul Regatului Danemarcei, în conformitate cu articolele 1 și 2 din protocolul privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul de instituire a Comunității Europene.
4. Prezenta declarație nu se aplică teritoriilor statelor membre în care nu se aplică Tratatul de instituire a Comunității Europene și nu aduce atingere actelor sau pozițiilor care pot fi adoptate în temeiul protocolului feroviar de către statele membre respective în numele și în interesul acestor teritorii.
5. Statele membre ale Comunității Europene și-au transferat Comunității competența în ceea ce privește domeniul care intră în sfera de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială ⁽¹⁾, a Regulamentului (CE) nr. 1346/2000 al Consiliului din 29 mai 2000 privind procedurile de insolvență ⁽²⁾, a Regulamentului (CE) nr. 593/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 iunie 2008 privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale (Roma I) ⁽³⁾, a Directivei 2008/57/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 2008 privind interoperabilitatea sistemului feroviar în Comunitate (reformare) ⁽⁴⁾ și a Regulamentului (CE) nr. 881/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind înființarea unei Agenții Europene a Căilor Ferate (Regulamentul privind agenția) ⁽⁵⁾.
6. În ceea ce privește sistemul de numerotare a vehiculelor, Comunitatea a adoptat prin Decizia 2006/920/CE (Decizia Comisiei din 11 august 2006 privind specificația tehnică de interoperabilitate referitoare la subsistemul „Operarea și gestionarea traficului” al sistemului feroviar transeuropean convențional) un sistem de numerotare care este adecvat obiectivului de identificare a materialului feroviar rulant astfel cum se menționează la articolul V alineatul (2) din protocolul feroviar.

Mai mult, în ceea ce privește schimbul de date între statele membre ale Comunității și registrul internațional, Comunitatea a înregistrat progrese considerabile prin Decizia 2007/756/CE (Decizia Comisiei din 9 noiembrie 2007 de adoptare a unei specificații comune a registrului național al vehiculelor prevăzut la articolul 14 alineatele (4) și (5) din Directivele 96/48/CE și 2001/16/CE). În temeiul deciziei menționate, statele membre ale Comunității pun în aplicare registre naționale ale vehiculelor, iar duplicarea datelor cu Registrul internațional ar trebui evitată.
7. Exercitarea competențelor transferate de statele membre Comunității în conformitate cu Tratatul de instituire a Comunității Europene este, prin natura sa, susceptibilă de a evolua în permanență. În cadrul respectivului tratat, instituțiile competente pot adopta decizii de stabilire a sferei competențelor Comunității. Prin urmare, Comunitatea își rezervă dreptul de a modifica prezenta declarație în consecință, fără ca acest fapt să constituie o condiție prealabilă pentru exercitarea competenței sale cu privire la aspectele reglementate de protocolul feroviar.

⁽¹⁾ JO L 12, 16.1.2001, p. 1.

⁽²⁾ JO L 160, 30.6.2000, p. 1.

⁽³⁾ JO L 177, 4.7.2008, p. 6.

⁽⁴⁾ JO L 191, 18.7.2008, p. 1.

⁽⁵⁾ JO L 220, 21.6.2004, p. 3.

TRADUCERE

PROTOCOLUL DE LA LUXEMBURG LA CONVENȚIA PRIVIND GARANȚIILE INTERNAȚIONALE ÎN MATERIE DE ECHIPAMENTE MOBILE REFERITOR LA ASPECTE SPECIFICE MATERIALULUI FEROVIAȘ RULANT**Preambul**

CAPITOLUL I	DOMENIU DE APLICARE ȘI DISPOZIȚII GENERALE
<i>Articolul I</i>	Definiții
<i>Articolul II</i>	Aplicarea convenției în ceea ce privește materialul feroviar rulant
<i>Articolul III</i>	Derogare
<i>Articolul IV</i>	Competențe de reprezentare
<i>Articolul V</i>	Identificarea materialului feroviar rulant în cadrul acordului
<i>Articolul VI</i>	Legea aplicabilă
CAPITOLUL II	MĂSURI ÎN CAZUL NEÎNDEPLINIRII OBLIGAȚIILOR, PRIORITĂȚI ȘI CESIUNI
<i>Articolul VII</i>	Modificarea dispozițiilor privind măsurile aplicabile în cazul neîndeplinirii obligațiilor
<i>Articolul VIII</i>	Modificarea dispozițiilor privind măsurile provizorii
<i>Articolul IX</i>	Măsuri în caz de insolvabilitate
<i>Articolul X</i>	Asistența în caz de insolvabilitate
<i>Articolul XI</i>	Dispoziții privind debitorul
CAPITOLUL III	DISPOZIȚII PRIVIND SISTEMUL DE ÎNREGISTRARE A GARANȚIILOR INTERNAȚIONALE ASUPRA MATERIALULUI FEROVIAȘ RULANT
<i>Articolul XII</i>	Autoritatea de supraveghere și organismul de înregistrare
<i>Articolul XIII</i>	Puncte de intrare desemnate
<i>Articolul XIV</i>	Identificarea materialului feroviar rulant în vederea înregistrării
<i>Articolul XV</i>	Modificări suplimentare ale dispozițiilor privind Registrul
<i>Articolul XVI</i>	Tarifele referitoare la Registrul internațional
<i>Articolul XVII</i>	Avize de vânzare
CAPITOLUL IV	COMPETENȚA
<i>Articolul XVIII</i>	Renunțarea la imunitatea de jurisdicție
CAPITOLUL V	RELAȚIA CU ALTE CONVENȚII
<i>Articolul XIX</i>	Relația cu Convenția Unidroit privind leasing-ul financiar internațional
<i>Articolul XX</i>	Relația cu Convenția privind transportul feroviar internațional (COTIF)
CAPITOLUL VI	DISPOZIȚII FINALE
<i>Articolul XXI</i>	Semnarea, ratificarea, acceptarea, aprobarea sau aderarea
<i>Articolul XXII</i>	Organizațiile regionale de integrare economică
<i>Articolul XXIII</i>	Intrare în vigoare
<i>Articolul XXIV</i>	Unități teritoriale
<i>Articolul XXV</i>	Materialul feroviar rulant afectat serviciului public
<i>Articolul XXVI</i>	Dispoziții tranzitorii
<i>Articolul XXVII</i>	Declarații privind anumite dispoziții
<i>Articolul XXVIII</i>	Rezerve și declarații
<i>Articolul XXIX</i>	Declarații în temeiul convenției
<i>Articolul XXX</i>	Declarații ulterioare
<i>Articolul XXXI</i>	Retragerea declarațiilor
<i>Articolul XXXII</i>	Denunțări
<i>Articolul XXXIII</i>	Conferințe de evaluare, amendamente și aspecte conexe
<i>Articolul XXXIV</i>	Depozitarul și atribuțiile sale

**PROTOCOLUL DE LA LUXEMBURG LA CONVENȚIA PRIVIND GARANȚIILE INTERNAȚIONALE ÎN
MATERIE DE ECHIPAMENTE MOBILE REFERITOR LA ASPECTE SPECIFICE MATERIALULUI FEROVIA
RULANT**

STATELE PĂRȚI LA PREZENTUL PROTOCOL,

împotriva debitorului sau de a aplica măsurile prevăzute în convenție sunt împiedicate sau suspendate prin lege sau prin acțiunea statului;

CONSIDERÂND necesară punerea în aplicare a Convenției privind garanțiile internaționale în materie de echipamente mobile („convenția”), întrucât aceasta se referă la materialul feroviar rulant, luând în considerare scopurile stabilite în preambulul convenției,

(d) „competența în primă instanță în caz de insolvabilitate” înseamnă statul contractant în care se află principalul centru de interese al debitorului, care, în acest scop și sub rezerva probei contrare, este considerat a fi locul unde debitorul își are sediul legal sau, dacă acesta nu există, locul unde debitorul s-a constituit sau înființat;

AVÂND ÎN VEDERE necesitatea adaptării convenției pentru a îndeplini cerințele specifice privind materialul feroviar rulant și finanțarea acestuia,

(e) „material feroviar rulant” înseamnă vehiculele care se deplasează pe o cale ferată fixă ori direct pe, deasupra sau sub culisa de ghidare, precum și sistemele de tracțiune, motoarele, frânele, osiile, boghiurile, pantografele, accesoriile și alte componente, echipamente și piese, toate instalate sau integrate în vehicule, precum și toate datele, manualele și evidențele aferente.

CONVIN asupra următoarelor dispoziții privind materialul feroviar rulant:

CAPITOLUL I

DOMENIU DE APLICARE ȘI DISPOZIȚII GENERALE

Articolul I

Definiții

1. În prezentul protocol, cu excepția situațiilor în care contextul impune altfel, termenii folosiți au înțelesul stabilit prin convenție.

2. În prezentul protocol, următorii termeni sunt definiți astfel:

(a) „contract de garanție” înseamnă un contract încheiat de o persoană în calitate de garant;

(b) „garant” înseamnă o persoană care, pentru a asigura îndeplinirea tuturor obligațiilor față de un creditor, asumate în temeiul unui contract de garanție sau al unui acord, oferă sau emite o fidejusiune, solicită o garanție, un acreditiv stand-by sau orice altă formă de asigurare a creditului;

(c) „situație de insolvabilitate” înseamnă:

(i) inițierea procedurilor de insolvabilitate; sau

(ii) intenția declarată a debitorului de a suspenda sau suspendarea efectivă a plăților, în cazul în care dreptul creditorului de a institui procedurile de insolvabilitate

Articolul II

Aplicarea convenției în ceea ce privește materialul feroviar rulant

1. În ceea ce privește materialul feroviar rulant, convenția se aplică în conformitate cu dispozițiile prezentului protocol.

2. Convenția și prezentul protocol sunt cunoscute sub denumirea de Convenția privind garanțiile internaționale în materie de echipamente mobile, astfel cum se aplică materialului feroviar rulant.

Articolul III

Derogare

Părțile pot exclude, prin acord scris, aplicarea articolului IX și, în relațiile dintre ele, pot deroga de la dispozițiile prezentului protocol sau pot modifica efectele acestora, cu excepția articolului VII alineatele (3) și (4).

Articolul IV

Competențe de reprezentare

În ceea ce privește materialul feroviar rulant, o persoană poate încheia un contract, poate efectua înregistrarea, conform definiției de la articolul 16 alineatul (3) din convenție și poate revendica drepturile și garanțiile în temeiul convenției, pe baza unui mandat, a unei împuterniciri sau a unei competențe de reprezentare.

Articolul V

Identificarea materialului feroviar rulant în cadrul acordului

1. În sensul articolului 7 litera (c) din convenție și a articolului XVIII alineatul (2) din prezentul protocol, o descriere a materialului feroviar rulant este suficientă identificarea materialului feroviar rulant atunci când conține:

- (a) o descriere a materialului feroviar rulant pentru fiecare articol;
- (b) o descriere a materialului feroviar rulant pentru fiecare tip;
- (c) o declarație potrivit căreia contractul se referă la întreg materialul feroviar rulant prezent și viitor; sau
- (d) o declarație potrivit căreia contractul se referă la totalitatea materialului feroviar rulant prezent și viitor, cu excepția articolelor sau tipurilor specificate.

2. În sensul articolului 7 din convenție, o garanție pentru viitorul material rulant identificat în conformitate cu alineatul anterior se constituie ca garanție internațională din momentul în care garantul, vânzătorul condițional sau locatorul dobândește puterea de a dispune de materialul feroviar rulant, fără a mai fi nevoie de un nou act de transfer.

Articolul VI

Legea aplicabilă

1. Prezentul articol se aplică numai atunci când un stat contractant face o declarație în temeiul articolului XXVII.

2. Părțile la un contract, la un contract de garanție conex sau la un contract de subordonare pot conveni asupra legii care guvernează, total sau parțial, drepturile și obligațiile contractuale ale acestora.

3. Sub rezerva unor dispoziții contrare, trimiterea de la alineatul anterior la legea aleasă de părți se referă la normele de drept intern ale statului membru desemnat sau, în cazul în care statul cuprinde mai multe unități teritoriale, la legea internă a unității teritoriale desemnate.

CAPITOLUL II

MĂSURI ÎN CAZUL NEÎNDEPLINIRII OBLIGAȚIILOR, PRIORITĂȚI ȘI CESIUNI

Articolul VII

Modificarea dispozițiilor privind măsurile aplicabile în cazul neîndeplinirii obligațiilor

1. Pe lângă măsurile menționate în capitolul III din convenție, creditorul poate asigura, în măsura în care debitorul a hotărât acest lucru, în orice moment și în situațiile

menționate în capitolul respectiv, exportul și transferul fizic al materialului feroviar rulant de pe teritoriul în care se află.

2. Creditorul nu poate aplica măsurile menționate la alineatul anterior fără acordul prealabil scris al titularului unei garanții înregistrate care are întâietate asupra celei deținute de creditor.

3. Articolul 8 alineatul (3) din convenție nu se aplică materialului feroviar rulant. Orice măsură prevăzută în convenție în ceea ce privește materialul feroviar rulant va fi aplicată într-o manieră rezonabilă din punct de vedere comercial. Se consideră că o măsură este aplicată într-o manieră rezonabilă din punct de vedere comercial atunci când aceasta este aplicată în conformitate cu o dispoziție a acordului, cu excepția cazului în care o astfel de dispoziție este în mod evident nerezonabilă.

4. Se consideră că un creditor gajist care acordă persoanelor interesate un preaviz scris de cel puțin paisprezece zile calendaristice, cu privire la o vânzare sau închiriere propusă și-a îndeplinit obligația cu privire la „avizul prealabil rezonabil” în conformitate cu articolul 8 alineatul (4) din convenție. Dispozițiile menționate anterior nu vor împiedica creditorul gajist și constituantul sau garantul să convină asupra unui preaviz cu o durată mai mare.

5. Sub rezerva oricăror alte legi și regulamente aplicabile în materie de siguranță, un stat contractant se asigură că autoritățile administrative responsabile cooperează și acordă asistență promptă creditorului, în măsura în care acest lucru este necesar pentru aplicarea măsurilor prevăzute la alineatul (1).

6. Creditorul care dorește să obțină exportul unui material feroviar rulant în conformitate cu alineatul (1) altfel decât în temeiul unei hotărâri judecătorești, transmite în scris avize prealabile rezonabile:

- (a) persoanelor interesate menționate la articolul 1 litera (m) punctele (i) și (ii) din convenție; precum și
- (b) persoanelor interesate menționate la articolul 1 litera (m) punctul (iii) din convenție care au notificat creditorul în legătură cu drepturile lor cu destul timp înainte de efectuarea exportului.

Articolul VIII

Modificarea dispozițiilor privind măsurile provizorii

1. Prezentul articol se aplică numai în statul contractant care a făcut o declarație în temeiul articolului XXVII și în limitele acestei declarații.

2. În sensul articolului 13 alineatul (1) din convenție, în contextul aplicării de măsuri, prin expresia „în termen scurt” se înțelege numărul de zile calendaristice de la data la care a fost depusă cererea menționată în declarația făcută de statul contractant în care a fost depusă cererea.

3. La articolul 13 alineatul (1) din convenție se adaugă următorul text imediat după litera (d):

„(e) în cazul în care, în orice moment, debitorul și creditorul convin, în mod expres, asupra vânzării obiectului și atribuirii beneficiilor ce decurg din aceasta”,

iar la articolul 43 alineatul (2), după cuvintele „articolul 13 alineatul (1) litera (d)”, se adaugă „și (e)”.

4. Dreptul de proprietate sau orice alt drept al debitorului care face obiectul unei vânzări în temeiul alineatului precedent este degrevat de orice altă garanție asupra căreia are prioritate garanția internațională a creditorului, în conformitate cu dispozițiile articolului 29 din convenție.

5. Creditorul și debitorul sau orice altă persoană interesată pot conveni în scris asupra excluderii aplicării articolului 13 alineatul (2) din convenție.

6. În ceea ce privește măsurile prevăzute la articolul VII alineatul (1):

(a) acestea sunt puse la dispoziție de autoritățile administrative dintr-un stat contractant în termen de cel mult șapte zile lucrătoare după ce creditorul notifică acestor autorități adoptarea măsurii menționate la articolul IX alineatul (1) sau, în cazul unor măsuri dispuse de o instanță străină, după ce hotărârea prin care s-au dispus măsurile este recunoscută de instanța statului contractant respectiv și creditorul este îndreptățit să obțină aceste măsuri în temeiul convenției; și

(b) autoritățile aplicabile cooperează și asistă cu promptitudine creditorul în aplicarea măsurilor menționate, în conformitate cu legile și regulamentele aplicabile privind siguranța.

7. Alineatele (2) și (6) nu aduce atingere legilor și regulamentelor aplicabile privind siguranța.

Articolul IX

Măsuri în caz de insolvabilitate

1. Presentul articol se aplică numai atunci când un stat contractant care deține competența în primă instanță în caz de insolvabilitate a făcut o declarație în temeiul articolului XXVII.

2. Trimiterile din prezentul articol la „administratorul judiciar” se referă la persoana respectivă în calitatea sa oficială, nu personală.

Alternativa A

3. În cazul producerii unui situații de insolvabilitate, administratorul judiciar sau debitorul, după caz, cedează dreptul de

proprietate asupra materialului feroviar rulant creditorului, în conformitate cu alineatul (7), cel mai târziu:

(a) la sfârșitul perioadei de așteptare; și

(b) la data la care creditorul ar avea dreptul de a intra în posesia materialului feroviar rulant dacă nu s-ar aplica prezentul articol.

4. În sensul prezentului articol, „perioadă de așteptare” înseamnă termenul indicat în declarația statului contractant care deține competența în primă instanță în caz de insolvabilitate.

5. Atât timp cât creditorul nu a avut posibilitatea de a intra în posesia bunului în temeiul alineatului (3):

(a) administratorul judiciar sau debitorul, după caz, păstrează și întreține materialul feroviar rulant și mențin valoarea acestuia în conformitate cu dispozițiile acordului; iar

(b) creditorul are dreptul de a solicita orice altă măsură provizorie de care dispune în temeiul legii aplicabile.

6. Dispozițiile de la litera (a) de la alineatul precedent nu exclud posibilitatea utilizării materialului feroviar rulant în temeiul acordurilor încheiate în vederea păstrării și întreținerii materialului feroviar rulant și a menținerii valorii sale.

7. Administratorul judiciar sau debitorul, după caz, poate rămâne în posesia materialului feroviar rulant în cazul în care, până la data menționată la alineatul (3), a remediat toate neajunsurile legate de neîndeplinirea obligațiilor, altele decât cele rezultate din inițierea procedurii de insolvabilitate și a consimțit să îndeplinească toate obligațiile ulterioare în conformitate cu prevederile acordului și cu documentele conexe tranzacției. O a doua perioadă de așteptare nu se aplică în cazul neîndeplinirii obligațiilor ulterioare.

8. În ceea ce privește măsurile de remediere prevăzute la articolul VII alineatul (1):

(a) acestea sunt puse la dispoziție de către autoritățile administrative dintr-un stat contractant, în cel mult șapte zile calendaristice de la data la care creditorul notifică acestor autorități faptul că are dreptul de a beneficia de aceste măsuri în temeiul convenției; iar

(b) autoritățile competente cooperează de îndată și asistă creditorul în punerea în aplicare a măsurilor în conformitate cu actele cu putere de lege aplicabile în materie de siguranță.

9. Aplicarea măsurilor autorizate prin convenție sau prin prezentul protocol nu poate fi împiedicată sau întârziată după data menționată la alineatul (3).

10. Obligațiile debitorului care derivă din acord pot fi modificate numai cu consimțământul creditorului.

11. Dispozițiile alineatului precedent nu pot fi interpretate ca aducând atingere, dacă este cazul, dreptului administratorului judiciar de a rezilia acordul în temeiul legii aplicabile.

12. Niciun drept și nicio garanție, exceptând drepturile sau garanțiile necontractuale aferente unei categorii care face obiectul unei declarații prezentate în temeiul articolului 39 alineatul (1) din convenție, nu are prioritate, în raport cu garanțiile înregistrate, în cadrul procedurilor de insolvență.

13. Convenția, astfel cum a fost modificată prin articolele VII și XXV din prezentul protocol, se aplică exercitării oricărei măsuri, în conformitate cu prezentul articol.

Alternativa B

3. În cazul apariției unui situații de insolvență, administratorul judiciar sau debitorul, după caz, la cererea creditorului, transmite o notificare creditorului în intervalul de timp specificat în declarația statului contractant în temeiul articolului XXVII dacă:

(a) acesta își va îndeplini toate obligațiile, altele decât cele constituite prin inițierea procedurii de insolvență și va accepta să își îndeplinească toate obligațiile ulterioare, în conformitate cu acordul și cu documentele conexe tranzacției; sau

(b) acesta va acorda creditorului posibilitatea de a intra în posesia materialului feroviar rulant, în conformitate cu legea aplicabilă.

4. Legea aplicabilă la care se face trimitere la litera (b) din alineatul precedent îi poate permite instanței să solicite luarea de măsuri adiționale sau să prevadă garanții suplimentare.

5. Creditorul va face dovada creanțelor și va aduce dovezi care să ateste faptul că garanția sa internațională a fost înregistrată.

6. În cazul în care administratorul judiciar sau debitorul, după caz, nu transmite o notificare în conformitate cu alineatul (3), sau în cazul în care administratorul judiciar sau debitorul declară că va oferi creditorului posibilitatea de a intra în posesia materialului feroviar rulant, dar nu procedează astfel, instanța îi poate permite creditorului să intre în posesia materialului feroviar rulant în condițiile stabilite de aceasta, prin luarea de măsuri adiționale sau prin prevederea de garanții suplimentare.

7. Materialul feroviar rulant nu va fi vândut înainte de adoptarea unei hotărâri judecătorești referitoare la creanța și garanția internațională.

Alternativa C

3. În cazul apariției unui situații de insolvență, în perioada de remediere, administratorul judiciar sau debitorul, după caz:

(a) își îndeplinește toate obligațiile, altele decât cele rezultate din inițierea procedurii de insolvență și acceptă să își îndeplinească toate obligațiile ulterioare, în conformitate cu acordul și cu documentele conexe tranzacției; sau

(b) acordă creditorului posibilitatea de a intra în posesia materialului feroviar rulant, în conformitate cu legea aplicabilă.

4. Înainte de încheierea perioadei de remediere, administratorul judiciar sau debitorul, după caz, pot solicita instanței o hotărâre de suspendare a obligației ce îi revine în temeiul literii (b) din alineatul precedent pentru o perioadă care începe la sfârșitul perioadei stabilite și care se încheie cel târziu odată cu expirarea acordului sau cu reînnoirea acestuia și în termenii pe care instanța îi consideră juști („perioada de suspendare”). Orice astfel de hotărâre stabilește faptul că toate sumele care îi revin creditorului în perioada de suspendare trebuie plătite din activul insolvenței sau de către debitor la scadență, iar administratorul judiciar sau debitorul, după caz, îndeplinesc toate celelalte obligații aferente perioadei de suspendare.

5. În cazul în care se adresează o cerere instanței, în temeiul alineatului precedent, creditorul intră în posesia materialului feroviar rulant numai după ce instanța ia o hotărâre. În cazul în care cererea nu este soluționată în numărul de zile calendaristice de la data la care a fost depusă cererea menționată în declarația făcută de statul contractant în care a fost depusă cererea, cererea va fi considerată ca fiind retrasă, cu excepția cazului în care creditorul și administratorul judiciar sau debitorul, după caz, hotărâsc altceva.

6. Atât timp cât creditorului i se oferă posibilitatea de a intra în posesie în temeiul alineatului (3):

(a) administratorul judiciar sau debitorul, după caz, conservă materialul feroviar rulant și îi menține valoarea în conformitate cu dispozițiile acordului; iar

(b) creditorul are dreptul de a solicita orice alte măsuri provizorii disponibile în temeiul legii aplicabile.

7. Dispozițiile de la litera (a) de la alineatul precedent nu exclud posibilitatea utilizării materialului feroviar rulant în temeiul acordurilor încheiate în vederea păstrării și întreținerii acestuia, precum și a menținerii valorii sale.

8. Atunci când, în perioada de remediere sau în orice altă perioadă de suspendare, administratorul judiciar sau debitorul, după caz, remediază toate neajunsurile legate de neîndeplinirea obligațiilor provocate de inițierea procedurii de insolvență și consimte să îndeplinească toate obligațiile ulterioare în conformitate cu prevederile acordului și cu documentele conexe aferente tranzacției, administratorul judiciar sau debitorul poate rămâne în posesia materialului feroviar rulant și orice hotărâre a instanței în temeiul articolului 4 încetează să aibă efect. O a doua perioadă de remediere nu se aplică în cazul unei neîndepliniri ulterioare a acestor obligații.

9. În ceea ce privește măsurile prevăzute la articolul VII alineatul (1):

(a) acestea sunt puse la dispoziție de către autoritățile administrative dintr-un stat contractant, în termen de cel mult șapte zile calendaristice de la data la care creditorul notifică acestor autorități faptul că are dreptul de a obține aceste măsuri în temeiul convenției; iar

(b) autoritățile competente cooperează de îndată și asistă creditorul în punerea în aplicare a măsurilor în conformitate cu actele cu putere de lege aplicabile în materie de siguranță.

10. Sub rezerva alineatelor (4), (5) și (8), aplicarea măsurilor autorizate prin convenție nu poate fi împiedicată sau întârziată după perioada de remediere.

11. Sub rezerva articolelor 4, (5) și (8), obligațiile debitorului care derivă din acord și din tranzacții conexe pot fi modificate, în cadrul procedurilor de insolvență, numai cu consimțământul creditorului.

12. Dispozițiile alineatului precedent nu pot fi interpretate ca afectând dreptul administratorului judiciar, dacă este cazul, de a rezilia acordul în conformitate cu legea aplicabilă.

13. Niciun drept și nicio garanție, exceptând drepturile sau garanțiile necontractuale aferente unei categorii care fac obiectul unei declarații în temeiul articolului 39 alineatul (1) din convenție, nu are prioritate în raport cu garanțiile înregistrate în cadrul procedurilor de insolvență.

14. Convenția, astfel cum a fost modificată prin articolele VII și XXV din prezentul protocol, se aplică exercitării oricărei măsuri în conformitate cu prezentul articol.

15. În sensul prezentului articol, „perioadă de remediere” înseamnă perioada care începe la data apariției situației de insolvență, prevăzută în declarația statului contractant care este competent în primă instanță în caz de insolvență.

Articolul X

Asistența în caz de insolvență

1. Prezentul articol se aplică doar atunci când un stat contractant face o declarație în temeiul articolului XXVII alineatul (1).

2. În conformitate cu legislația statului contractant, instanțele statului contractant în care se află materialul feroviar rulant cooperează cât mai mult posibil cu instanțele și administratorii judiciari din celelalte state în vederea punerii în aplicare a dispozițiilor de la articolul IX.

Articolul XI

Dispoziții privind debitorul

1. În cazul neîndeplinirii obligațiilor în sensul articolului 11 din convenție, debitorul are dreptul la posesia netulburată asupra materialului feroviar rulant și la utilizarea acestuia în conformitate cu acordul, acesta fiind opozabil:

(a) creditorului său și titularului oricărei garanții asupra căreia debitorul dobândește drepturi libere de orice garanție, în conformitate cu articolul 29 alineatul (4) litera (b) din convenție sau, cu excepția cazului și în măsura în care debitorul a convenit altfel; precum și

(b) titularului oricărei garanții căreia i se subordonează garanția sau dreptul debitorului, în conformitate cu articolul 29 alineatul (4) litera (a) din convenție, cu excepția cazului și în măsura în care deținătorul a convenit altfel.

2. Nicio dispoziție din convenție sau din prezentul protocol nu aduce atingere răspunderii creditorului în caz de încălcare a acordului în conformitate cu legislația aplicabilă, în măsura în care acordul în cauză privește materialul feroviar rulant.

CAPITOLUL III

DISPOZIȚII PRIVIND SISTEMUL DE ÎNREGISTRARE A GARANȚIILOR INTERNAȚIONALE ASUPRA MATERIALULUI FEROVIAR RULANT

Articolul XII

Autoritatea de supraveghere și organismul de înregistrare

1. Autoritatea de supraveghere este un organism creat de reprezentanți, numiți:

(a) câte unul din partea fiecărui stat participant;

(b) câte unul din partea a maximum trei state, care urmează să fie desemnate de Institutul Internațional pentru Unificarea Dreptului Privat (Unidroit); precum și

(c) câte unul din partea a maximum trei state, care urmează să fie desemnate de Organizația interguvernamentală pentru transporturile internaționale feroviare (OTIF);

2. În desemnarea statelor menționate la alineatul precedent literele (b) și (c), se va acorda atenție necesității de a asigura o amplă reprezentare geografică.

3. Condițiile de numire a reprezentanților în temeiul alineatului (1) literele (b) și (c) sunt cele prevăzute de organizațiile respective. Mandatele reprezentanților aflați în funcție la data intrării în vigoare a prezentului protocol pentru cel de al zecelea stat participant expiră în maximum doi ani de la această dată.

4. Reprezentanții menționați la alineatul (1) adoptă normele inițiale de procedură ale autorității de supraveghere. Adoptarea acestora necesită acordul:

(a) majorității reprezentanților; precum și

(b) al majorității reprezentanților numiți în temeiul alineatului (1) litera (a).

5. Autoritatea de supraveghere poate constitui o comisie de experți formată din:

(a) persoane numite de statele semnatare și contractante care au calificarea și experiența necesare; precum și

(b) alți experți, după caz;

și poate mandata comisia să asiste autoritatea de supraveghere în exercitarea îndatoririlor sale.

6. În îndeplinirea atribuțiilor ce îi revin, autoritatea de supraveghere este asistată de un secretariat (Secretariatul) care se află în subordinea acesteia. Secretariatul este reprezentat de OTIF.

7. În cazul în care Secretariatul nu mai este capabil sau nu mai dorește să își îndeplinească îndatoririle, autoritatea de supraveghere desemnează un alt secretariat.

8. Atunci când consideră că Registrul internațional este pe deplin operațional, Secretariatul depune imediat un certificat în acest sens la depozitar.

9. Secretariatul dobândește personalitate juridică, în cazul în care nu are deja acest statut, și beneficiază, în temeiul atribuțiilor prevăzute de convenție și de prezentul protocol, de aceleași scutiri și imunități prevăzute pentru autoritatea de supraveghere, în temeiul articolului 27 alineatul (3) din convenție și pentru și Registrul internațional, în temeiul articolului 27 alineatul (4) din convenție.

10. O măsură adoptată de autoritatea de supraveghere afectează numai garanțiile unui stat parte sau a unui grup de

state părți numai dacă statul parte respectiv sau grupul de state părți aprobă această măsură. O măsură care ar putea afecta negativ garanțiile unui stat parte sau a unui grup de state părți au efect în statul parte respectiv sau în grupul de state părți numai dacă statul parte sau grupul de state părți aprobă această măsură.

11. Primul organism de înregistrare este numit pentru o perioadă de minimum cinci ani și maximum zece ani. Apoi, organismul de înregistrare este numit pe o perioadă de maximum zece ani.

Articolul XIII

Puncte de intrare desemnate

1. Un stat contractant poate oricând desemna, printr-o declarație, una sau mai multe entități de drept punct sau puncte de intrare, prin care sunt sau pot fi transmise către Registrul internațional informațiile necesare pentru înregistrare, alta decât înregistrarea notificării unei garanții naționale, a unui drept sau unei garanții în temeiul articolului 40 din convenție, în ambele cazuri constituite în conformitate cu legile unui alt stat. Diferitele puncte de intrare funcționează cel puțin în timpul programului de lucru normal în teritoriile respective.

2. O desemnare făcută în temeiul articolului precedent poate permite utilizarea, fără ca aceasta să devină obligatorie, a unuia sau a mai multor puncte desemnate ca puncte de intrare, în vederea obținerii de informații necesare pentru înregistrare în ceea ce privește notificările de vânzare.

Articolul XIV

Identificarea materialului feroviar rulant în vederea înregistrării

1. În sensul articolului 18 alineatul (1) litera (a) din convenție, regulamentele stabilesc un sistem pentru alocarea numerelor de identificare de către organismul de înregistrare care să permită identificarea unică a componentelor materialului feroviar rulant. Numărul de identificare este:

(a) fixat pe elementul de material feroviar rulant;

(b) asociat, în Registrul internațional, cu numele fabricantului și cu numele de identificare atribuit de către fabricant elementului respectiv; sau

(c) asociat, în Registrul internațional, cu un număr de identificare național sau regional fixat pe elementul respectiv.

2. În sensul alineatului precedent, un stat contractant poate indica, printr-o declarație, sistemul privind numărul de identificare național sau regional care va fi utilizat pentru elementele de material feroviar rulant ce fac obiectul unei garanții internaționale creată sau prevăzută sau care urmează să fie creată sau prevăzută printr-un contract încheiat de către un debitor situat în statul contractant respectiv în momentul încheierii acestui contract. Un astfel de sistem privind numărul de identificare național sau regional garantează, sub rezerva unui acord încheiat între autoritatea de supraveghere și statul contractant care face declarația, identificarea unică a fiecărui element de material feroviar rulant căruia i se aplică sistemul.

3. O declarație a unui stat contractant în conformitate cu alineatul precedent cuprinde informații detaliate referitoare la funcționarea sistemului de identificare național sau regional.

4. Pentru a fi valabilă, o înregistrare privind un element de material feroviar rulant pentru care s-a făcut o declarație în temeiul alineatului (2) trebuie să precizeze toate numerele de identificare naționale sau regionale care au fost atribuite elementului de la data intrării în vigoare a prezentului protocol în temeiul articolului XXIII alineatul (1), precum și perioada în care fiecare număr a fost atribuit respectivului element.

Articolul XV

Modificări suplimentare ale dispozițiilor privind Registrul

1. În sensul articolului 19 alineatul (6) din convenție, criteriile de consultare a Registrului internațional se stabilesc prin regulamente.

2. În sensul articolului 25 alineatul (2) din convenție și în situațiile descrise în acesta, titularul unei potențiale garanții internaționale înregistrate sau al unei potențiale cesiuni înregistrate a unei garanții internaționale ia măsurile la care este îndreptățit pentru a obține anularea înregistrării în maximum zece zile calendaristice de la data primirii cererii menționate la alineatul respectiv.

3. În cazul în care a fost înscrisă o subordonare, iar debitorul și-a respectat obligațiile față de beneficiarul subordonării, beneficiarul asigură anularea înregistrării în maximum zece zile calendaristice de la data primirii sau livrării cererii scrise a părții subordonate la adresa beneficiarului menționată în înregistrare.

4. Funcțiile centralizate ale Registrului internațional sunt exercitate și administrate de organismul de înregistrare, douăzeci și patru de ore din douăzeci și patru.

5. În temeiul articolului 28 alineatul (1) din convenție, nivelul de responsabilitate al organismului de înregistrare

pentru pagubele produse nu poate depăși valoarea materialului feroviar rulant în legătură cu care s-a produs paguba. Fără a aduce atingere frazei precedente, responsabilitatea organismului de înregistrare nu depășește un total de 5 milioane de drepturi speciale de tragere în cursul unui an calendaristic sau o valoare mai mare calculată după metoda stabilită periodic de autoritatea de supraveghere prin regulamente.

6. Alineatul precedent nu limitează responsabilitatea organismului de înregistrare pentru pagubele produse din cauza neglijenței grave sau a unor greșeli intenționate ale organismului de înregistrare, a agenților și angajaților acestuia.

7. Valoarea asigurării sau a garanției financiare prevăzute la articolul 28 alineatul (4) din convenție nu ar trebui să fie mai mică decât suma stabilită de autoritatea de supraveghere ca fiind potrivită, având în vedere posibila responsabilitate a organismului de înregistrare.

8. Nicio prevedere a convenției nu împiedică organismul de înregistrare să încheie o asigurare sau să își procure o garanție financiară care să acopere evenimentele pentru care nu este răspunzător în conformitate cu articolului 28 din convenție.

Articolul XVI

Tarifele referitoare la Registrul internațional

1. Autoritatea de supraveghere stabilește și poate revizui periodic tarifele care trebuie plătite pentru înregistrări, clasări, consultări și alte servicii pe care le poate furniza Registrul internațional, în conformitate cu regulamentele sale.

2. Tarifele prevăzute la alineatul precedent sunt astfel stabilite încât să acopere, în măsura necesităților, costuri rezonabile de înființare, punere în aplicare și funcționare a Registrului internațional, precum și costuri rezonabile legate de exercitarea funcțiilor Secretariatului. Nicio prevedere a prezentului alineat nu împiedică organismul de înregistrare să realizeze un profit rezonabil.

Articolul XVII

Avize de vânzare

Regulamentele permit înregistrarea de avize de vânzare de material feroviar rulant în Registrul internațional. Dispozițiile din prezentul capitol și din capitolul V din convenție se aplică acestor înscrieri, în măsura în care sunt pertinente. Cu toate acestea, orice astfel de înregistrare, orice consultare efectuată și orice certificat eliberat în privința unui aviz de vânzare are exclusiv scop informativ și nu afectează drepturile niciunei persoane și nu are niciun alt efect, în temeiul convenției și al prezentului protocol.

CAPITOLUL IV

COMPETENȚA

Articolul XVIII

Renunțarea la imunitatea de jurisdicție

1. Sub rezerva alineatului (2), renunțarea la imunitatea de jurisdicție față de instanțele prevăzute la articolul 42 sau la articolul 43 din convenție sau în ceea ce privește modalitățile de exercitare a drepturilor și garanțiilor asupra materialului feroviar rulant în temeiul convenției este obligatorie și, dacă celelalte condiții de atribuire de competență sau de exercitare a drepturilor au fost îndeplinite, este atributivă de competență și permite aplicarea măsurilor de executare, după caz.

2. O renunțare în temeiul alineatului precedent trebuie făcută în scris și trebuie să conțină o descriere a materialului feroviar rulant specificat la articolul V alineatul (1) din prezentul protocol.

CAPITOLUL V

RELAȚIA CU ALTE CONVENȚII

Articolul XIX

Relația cu Convenția Unidroit privind leasing-ul financiar internațional

În caz de divergență, convenția prevalează asupra *Convenției Unidroit privind leasing-ul financiar internațional*, semnată la Ottawa, la 28 mai 1988.

Articolul XX

Relația cu Convenția privind transportul feroviar internațional (COTIF)

În caz de divergență, convenția prevalează asupra *Convenției privind transportul feroviar internațional (COTIF)* din 9 mai 1980 în versiunea protocolului de modificare din 3 iunie 1999.

CAPITOLUL VI

DISPOZIȚII FINALE

Articolul XXI

Semnarea, ratificarea, acceptarea, aprobarea sau aderarea

1. Prezentul protocol este deschis spre semnare, la Luxemburg, la 23 februarie 2007, de către statele participante la conferința diplomatică pentru adoptarea unui protocol feroviar la Convenția privind garanțiile internaționale în materie de echipamente mobile, care a avut loc la Luxemburg,

în perioada 12-23 februarie 2007. După 23 februarie 2007, prezentul protocol este deschis spre semnare tuturor statelor, la sediul Unidroit din Roma până în momentul intrării sale în vigoare, în temeiul articolului XXIII.

2. Prezentul protocol face obiectul ratificării, acceptării sau aprobării de către statele semnatare.

3. Orice stat care nu semnează prezentul protocol poate adera la acesta în orice moment.

4. Ratificarea, acceptarea, aprobarea sau aderarea sunt efectuate prin depunerea, la depozitar, a unui instrument în acest scop.

5. Un stat nu poate deveni parte la prezentul protocol dacă nu este sau nu devine, de asemenea, parte la convenție.

Articolul XXII

Organizații regionale de integrare economică

1. O organizație regională de integrare economică constituită din state suverane și care are competențe în anumite aspecte reglementate de prezentul protocol poate, la rândul său, semna, accepta, aproba sau adera la acesta. Organizația regională de integrare economică va avea, în acest caz, drepturile și obligațiile unui stat contractant, în măsura în care organizația în cauză are competențe în aspecte reglementate de prezentul protocol. În cazul în care numărul statelor contractante este relevant pentru prezentul protocol, organizația regională de integrare economică nu va fi considerată drept stat contractant, în plus față de statele sale membre care sunt state contractante.

2. În momentul semnării, acceptării, aprobării sau aderării, organizația regională de integrare economică depune o declarație la depozitar în care specifică aspectele reglementate de prezentul protocol pentru care statele sale membre și-au delegat competența acestei organizații. Organizația regională de integrare economică comunică prompt depozitarului orice modificare adusă distribuirii competențelor, inclusiv noile transferuri de competențe, menționate în declarația făcută în temeiul prezentului alineat.

3. Orice mențiune privind un „stat contractant”, mai multe „state contractante”, un „stat parte” sau mai multe „state părți” la prezentul protocol se aplică, de asemenea, unei organizații regionale de integrare economică, atunci când contextul impune acest lucru.

*Articolul XXIII***Intrare în vigoare**

1. Prezentul protocol intră în vigoare între statele care au depus instrumentele prevăzute la paragraful (a) la ultima dintre următoarele date:

- (a) prima zi din luna următoare expirării perioadei de trei luni care începe odată cu depunerea celui de al patrulea instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare și
- (b) data la care Secretariatul depune la depozitar un certificat care să confirme faptul că Registrul internațional este pe deplin operațional.

2. Pentru celelalte state, prezentul protocol intră în vigoare în prima zi din luna următoare ultimei zile dintre următoarele date:

- (a) expirarea unei perioade de trei luni de la data depunerii instrumentului lor de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare; și
- (b) data menționată la alineatul precedent litera (b).

*Articolul XXIV***Unități teritoriale**

1. Dacă un stat contractant are unități teritoriale în care sunt aplicabile sisteme diferite de legi în ceea ce privește aspectele reglementate de prezentul protocol, acesta poate declara, în momentul semnării, acceptării, aprobării sau aderării, că prezentul protocol se extinde la toate unitățile sale teritoriale sau doar la una sau mai multe dintre acestea și își poate modifica declarația depunând o altă declarație în orice moment.

2. Orice declarație de acest fel trebuie notificată depozitarului și trebuie să indice expres unitățile teritoriale cărora li se aplică prezentul protocol.

3. Dacă un stat contractant nu a făcut nicio declarație în conformitate cu alineatul (1), prezentul protocol se aplică în toate unitățile teritoriale ale aceluși stat.

4. Dacă un stat contractant extinde prezentul protocol la una sau mai multe dintre unitățile sale teritoriale, declarațiile autorizate în temeiul prezentului protocol pot fi depuse pentru fiecare astfel de unitate teritorială, iar declarația depusă pentru

o unitate teritorială poate fi diferită de cele depuse pentru o altă unitate teritorială.

5. Dacă, în virtutea unei declarații depuse în temeiul alineatului (1), prezentul protocol se extinde la una sau mai multe unități teritoriale ale unui stat contractant:

- (a) debitorul este considerat a se afla într-un stat contractant doar dacă s-a constituit sau înființat în conformitate cu o lege în vigoare într-o unitate teritorială în care se aplică convenția și prezentul protocol, sau dacă își are sediul social, sediul statutar, administrația centrală sau reședința obișnuită într-o unitate teritorială în care se aplică convenția și prezentul protocol;
- (b) orice mențiune privind situarea materialului feroviar rulant într-un stat contractant se interpretează ca amplasarea materialului feroviar rulant într-o unitate teritorială în care se aplică convenția și prezentul protocol; și
- (c) orice mențiune privind autoritățile administrative din respectivul stat contractant se interpretează ca mențiune privind autoritățile administrative competente din unitatea teritorială căreia i se aplică convenția și prezentul protocol.

*Articolul XXV***Materialul feroviar rulant afectat serviciului public**

1. Un stat contractant poate oricând să declare că va continua să aplice, în măsura precizată în declarația sa, propriile norme de drept aflate în vigoare în acel moment care interzic, suspendă sau reglementează exercitarea, pe teritoriul său, a măsurilor prevăzute în capitolul III al convenției și la articolele VII-IX din prezentul protocol, în ceea ce privește materialul feroviar rulant utilizat de obicei pentru a oferi un serviciu de importanță publică („material feroviar rulant afectat serviciului public”), astfel cum se precizează în declarația notificată a depozitarului.

2. Orice persoană și orice autoritate guvernamentală sau publică care, în virtutea normelor de drept ale unui stat contractant, face o declarație în temeiul alineatului precedent, își exercită dreptul de a dobândi sau pune în posesie, de a utiliza sau controla orice material feroviar rulant afectat serviciului public, păstrează și întreține acest material din momentul exercitării acestui drept până în momentul în care creditorul este repus în dreptul de posesie, utilizare sau control al materialului.

3. În perioada specificată la alineatul precedent, persoana la care se face referire la acest alineat face sau asigură creditorului o plată egală cu cea mai mare dintre următoarele valori:

- (a) suma pe care persoana respectivă trebuie să o plătească în temeiul normelor de drept al statului contractant care face declarația; și
- (b) chiria corespunzătoare prețului pieței pentru un astfel de material rulant.

Prima plată de acest tip se efectuează în termen de zece zile de la exercitarea acestui drept, iar plățile ulterioare se efectuează în prima zi a fiecărei luni următoare. În cazul în care, pentru o anumită lună, suma care trebuie plătită depășește suma pe care debitorul o datorează creditorului, excedentul se plătește celorlalți creditori în funcție nivelul creanțelor în ordinea de prioritate, iar apoi debitorului.

4. Un stat contractant ale cărui norme de drept nu prevăd obligațiile specificate la alineatele (2) și (3) poate declara, în măsura menționată într-o declarație separată notificată depozitarului, că nu va aplica aceste alineate în legătură cu materialul feroviar rulant prevăzut în respectiva declarație. Nicio prevedere a prezentului alineat nu împiedică o persoană să convină cu creditorul asupra faptului că va executa obligațiile prevăzute la articolele 2 și (3) sau va aduce atingere forței executorii a oricărui acord astfel încheiat.

5. Orice declarație inițială sau ulterioară prezentată în temeiul prezentului articol de către un stat contractant nu aduce atingere drepturilor și garanțiilor creditorilor provenite dintr-un contract încheiat înainte de data primirii declarației de către depozitar.

6. Statul contractant care face o declarație în temeiul acestui articol are în vedere protejarea intereselor creditorilor și de efectul declarației asupra disponibilității creditului.

Articolul XXVI

Dispoziții tranzitorii

În ceea ce privește materialul feroviar rulant, articolul 60 din convenție se modifică după cum urmează:

- (a) la alineatul (2) litera (a), după cuvântul „situat” se introduce următorul text: „în momentul în care dreptul sau garanția se creează sau se constituie”;
- (b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„3. În declarația făcută în temeiul alineatului (1), un stat contractant poate indica o dată, între trei ani și zece ani de la data la care intră în vigoare declarația, începând de când

articolele 29, 35 și 36 din prezenta convenție, modificată și completată prin protocol, devin aplicabile, în măsura și în modalitățile specificate în declarație, drepturilor și garanțiilor preexistente care decurg dintr-un contract încheiat atunci când debitorul era situat în acel stat. Orice prioritate a dreptului sau garanției în virtutea dreptului statului respectiv, dacă este cazul, va continua să existe dacă dreptul sau garanția este înscrisă în Registrul internațional înainte de expirarea perioadei precizate în declarație, indiferent dacă un alt drept sau o altă garanție a fost sau nu înscrisă anterior.”

Articolul XXVII

Declarații privind anumite dispoziții

1. În momentul ratificării, acceptării, aprobării sau aderării la prezentul protocol, un stat contractant poate declara că va aplica fie articolul VI, fie articolul X, fie ambele articole.

2. În momentul semnării, acceptării, aprobării sau aderării la prezentul protocol, un stat contractant poate declara că va aplica articolul VIII, în tot sau în parte. Dacă face această declarație, acesta trebuie să specifice perioada prevăzută la articolul VIII alineatul (2).

3. În momentul ratificării, acceptării, aprobării sau aderării la prezentul protocol, un stat contractant poate declara că va aplica în totalitate alternativa A, B sau C din articolul IX și, în acest caz, trebuie să specifice, dacă este cazul, tipul de proceduri de insolvență cărui i se aplică această variantă. Un stat contractant care face o declarație în temeiul prezentului alineat trebuie să specifice perioada prevăzută la articolul XI în temeiul alineatului (4) din varianta A, al alineatului (3) din varianta B sau al alineatelor (5) și (15) din varianta C, după caz.

4. Instanțele statelor contractante aplică articolul IX în conformitate cu declarația prezentată de către statul contractant care deține competența în primă instanță în caz de insolvențitate.

Articolul XXVIII

Rezerve și declarații

1. Nu pot fi formulate rezerve în ceea ce privește prezentul protocol, dar pot fi făcute declarații autorizate de articolele XIII, XIV, XXIV, XXV, XXVII, XXIX și XXX, în conformitate cu dispozițiile acestora.

2. Orice declarație, declarație ulterioară sau retragere a unei declarații făcute în conformitate cu prezentul protocol va fi notificată în scris depozitarului.

*Articolul XXIX***Declarații în temeiul convenției**

1. Declarațiile făcute în temeiul convenției, inclusiv cele conforme cu articolele 39, 40, 50, 53, 54, 55, 57, 58 și 60 din convenție, se consideră ca fiind depuse, de asemenea, în temeiul prezentului protocol, dacă nu există dispoziții contrare.

2. În sensul articolului 50 alineatul (1) din convenție, o „tranzacție internă” înseamnă de asemenea, legat de materialul feroviar rulant, o tranzacție din categoria celor enumerate la articolul 2 alineatul (2) literele (a)-(c) din convenție, atunci când materialul feroviar rulant respectiv nu poate fi folosit, în condiții normale de utilizare, decât într-un singur sistem feroviar în statul contractant respectiv, din cauza ecartamentului de cale ferată sau a altor elemente de construcție ale acestui material feroviar rulant.

*Articolul XXX***Declarații ulterioare**

1. Un stat parte poate face o declarație ulterioară, alta decât o declarație prezentată în conformitate cu articolul XXIX în temeiul articolului 60 din convenție, în orice moment după data intrării în vigoare a prezentului protocol pentru statul respectiv, cu notificarea, în acest sens, a depozitarului.

2. O astfel de declarație ulterioară va intra în vigoare în prima zi a lunii care urmează expirării termenului de șase luni de la data primirii notificării de către depozitar. Atunci când notificarea menționează o perioadă mai lungă de intrare în vigoare a declarației, aceasta va intra în vigoare la expirarea respectivei perioade prevăzute după primirea notificării de către depozitar.

3. Fără a aduce atingere alineatelor precedente, prezentul protocol continuă să se aplice ca și când nu s-ar fi făcut nicio astfel de declarație ulterioară, în ceea ce privește toate drepturile și garanțiile care survin înainte de data de la care o astfel de declarație ulterioară începe să producă efecte.

*Articolul XXXI***Retragerea declarațiilor**

1. Orice stat parte care a făcut o declarație în temeiul prezentului protocol, alta decât o declarație prezentată în conformitate cu articolul XXIX în temeiul articolului 60 din convenție, poate retrage declarația în orice moment, prin notificarea depozitarului. O astfel de retragere intra în vigoare în prima zi a lunii care urmează expirării unui termen de șase luni de la data primirii notificării de către depozitar.

2. Fără a aduce atingere alineatului precedent, prezentul protocol continuă să se aplice ca și când nu ar fi avut loc

nicio retragere, în ceea ce privește toate drepturile și garanțiile care survin înainte de data intrării în vigoare a oricărei asemenea retrageri.

*Articolul XXXII***Denunțări**

1. Orice stat parte poate denunța prezentul protocol prin notificarea în scris a depozitarului.

2. O astfel de denunțare intră în vigoare în prima zi a lunii care urmează expirării unui termen de douăsprezece luni de la data primirii notificării de către depozitar.

3. Fără a aduce atingere alineatelor precedente, prezentul protocol continuă să se aplice ca și când nu ar fi fost denunțat, în ceea ce privește toate drepturile și garanțiile care se nasc înainte de data intrării în vigoare a oricărei astfel de denunțări.

*Articolul XXXIII***Conferințe de evaluare, amendamente și aspecte conexe**

1. Pe baza consultărilor cu autoritatea de supraveghere, depozitarul întocmește rapoarte anuale sau la un alt interval cerut de circumstanțe, destinate statelor părți, în ceea ce privește modul efectiv de funcționare a regimului internațional stabilit prin convenție, astfel cum a fost modificată prin prezentul protocol. La întocmirea acestor rapoarte, depozitarul ia în considerare rapoartele autorității de supraveghere privind funcționarea sistemului internațional de înregistrare.

2. La cererea a cel puțin douăzeci și cinci la sută din statele părți și pe baza consultării cu autoritatea de supraveghere, depozitarul va convoca, la anumite intervale, conferințe de evaluare, pentru a analiza:

(a) aplicarea practică a convenției astfel cum a fost modificată prin prezentul protocol și eficacitatea sa în facilitarea finanțării garantate de active și a leasing-ului bunurilor care fac obiectul prevederilor sale;

(b) interpretarea juridică și aplicarea prevederilor prezentului protocol și a regulamentelor;

(c) funcționarea sistemului internațional de înregistrare, activitatea organismului de înregistrare și monitorizarea acestuia de către autoritatea de supraveghere, luând în considerare rapoartele întocmite de autoritatea de supraveghere; precum și

(d) oportunitatea efectuării unor modificări la prezentul protocol și la dispozițiile privind Registrul internațional.

3. Orice amendament la prezentul protocol este aprobat de o majoritate formată din cel puțin două treimi din statele părți care participă la conferința menționată la alineatul precedent și intră în vigoare în legătură cu statele care au ratificat, acceptat sau aprobat amendamentul în cauză după ratificarea, acceptarea sau aprobarea de patru state, în conformitate cu dispozițiile de la articolul XXIII referitoare la intrarea în vigoare a acestuia.

Articolul XXXIV

Depozitarul și atribuțiile sale

1. Instrumentele de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare se depun la Unidroit, denumit în continuare depozitar.

2. Depozitarul are următoarele atribuții:

(a) informează toate statele contractante cu privire la:

(i) fiecare nouă semnătură sau depunere a unui instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare, precum și cu privire la data semnării sau depunerii acestora;

(ii) data depunerii certificatului prevăzut la articolul XXIII alineatul (1) litera (b);

(iii) data intrării în vigoare a prezentului protocol;

(iv) fiecare declarație prezentată în conformitate cu prezentul protocol, precum și la data acestei declarații;

(v) retragerea sau modificarea oricărei declarații, precum și la data acestei retrageri sau modificări; și

(vi) notificarea oricărei denunțări a prezentului protocol, precum și la data acestei denunțări și data la care aceasta intră în vigoare;

(b) transmite copii certificate pentru conformitate ale prezentului protocol tuturor statelor contractante;

(c) pune la dispoziția autorității de supraveghere și a organismului de înregistrare o copie a fiecărui instrument de aprobare sau aderare, și le informează cu privire la data de depunere a acestora, la fiecare declarație, retragere sau modificare a unei declarații, la fiecare notificare de denunțare, împreună cu data acestei notificări, astfel încât informațiile conținute în acestea să fie disponibile ușor și în totalitate; și

(d) îndeplinește alte funcții obișnuite pentru depozitari.

DREPT PENTRU CARE, subsemnații plenipotențari, autorizați în mod corespunzător, au semnat prezentul protocol.

ÎNCHEIAT la Luxemburg, la douăzeci și trei februarie două mii șapte, într-un singur exemplar original în limbile engleză, franceză și germană, toate textele în aceste limbi fiind în egală măsură autentice, după verificarea concordanței textelor efectuată de Secretariatul Conferinței, sub autoritatea Președintelui Conferinței, în termen de nouăzeci de zile.

DECIZIA CONSILIULUI

din 30 noiembrie 2009

privind încheierea de către Comunitatea Europeană a Protocolului de la Haga din 23 noiembrie 2007 privind legea aplicabilă obligațiilor de întreținere

(2009/941/CE)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

(6) Comunitatea ar trebui, prin urmare, să aprobe protocolul.

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 61 litera (c) coroborat cu articolul 300 alineatul (2) primul paragraf prima teză și cu articolul 300 alineatul (3),

(7) Protocolul ar trebui să se aplice între statele membre cel mai târziu la 18 iunie 2011, data aplicării Regulamentului (CE) nr. 4/2009.

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽¹⁾,

(8) Având în vedere legătura strânsă dintre protocol și Regulamentul (CE) nr. 4/2009, normele protocolului ar trebui să fie aplicate în Comunitate în mod provizoriu în cazul în care protocolul nu a intrat în vigoare la 18 iunie 2011, data de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 4/2009. Ar trebui formulată o declarație unilaterală în acest sens la încheierea protocolului.

întrucât:

(1) Comunitatea depune eforturi pentru crearea unui spațiu judiciar comun bazat pe principiul recunoașterii reciproce a hotărârilor.

(2) Regulamentul (CE) nr. 4/2009 al Consiliului din 18 decembrie 2008 privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor și cooperarea în materie de obligații de întreținere ⁽²⁾ prevede că legea aplicabilă obligațiilor de întreținere se determină în conformitate cu Protocolul de la Haga din 23 noiembrie 2007 privind legea aplicabilă obligațiilor de întreținere (denumit în continuare „protocolul”) în statele membre în care se aplică protocolul în cauză.(9) Normele protocolului ar trebui să determine legea aplicabilă unei obligații de întreținere în cazul în care o hotărâre cu privire la respectiva obligație este recunoscută și executorie, în conformitate cu normele privind eliminarea procedurii de *exequatur* prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 4/2009. Pentru a se asigura că, în cadrul Comunității, vor fi aplicate aceleași norme privind conflictul de legi în cazul creanțelor de întreținere referitoare la o perioadă anterioară, dar și ulterioară intrării în vigoare sau aplicării provizorii a protocolului în cadrul Comunității, normele protocolului ar trebui să se aplice și creanțelor de întreținere referitoare la o perioadă anterioară acestui eveniment, fără a aduce atingere articolului 22 al acestuia. Ar trebui făcută o declarație unilaterală în acest sens la încheierea protocolului.

(3) Protocolul aduce o contribuție în mod semnificativ la eforturile de asigurare a unui grad mai mare de securitate și predictibilitate juridică pentru creditorii și debitorii obligațiilor de întreținere. Aplicarea unor norme unitare pentru a determina legea aplicabilă va permite libera circulație a hotărârilor privind obligațiile de întreținere în cadrul Comunității, fără nicio formă de control în statul membru în care se solicită executarea.

(4) Articolul 24 din protocol permite organizațiilor regionale de integrare economică, precum Comunitatea, să semneze, să accepte, să aprobe sau să adere la protocol.

(10) În conformitate cu articolul 3 din Protocolul privind poziția Regatului Unit și a Irlandei anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul de instituire a Comunității Europene, Irlanda participă la adoptarea și aplicarea prezentei decizii.

(5) Comunitatea are competență exclusivă cu privire la toate aspectele reglementate de protocol. Acest lucru nu aduce atingere pozițiilor statelor membre care nu au obligații în temeiul prezentei decizii sau nu fac obiectul aplicării sale, astfel cum se menționează în considerentele 11 și 12.

(11) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul privind poziția Regatului Unit și a Irlandei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul de instituire a Comunității Europene, Regatul Unit nu participă la adoptarea prezentei decizii, nu are obligații în temeiul acesteia și nu face obiectul aplicării sale.

⁽¹⁾ Avizul din 24 noiembrie 2009 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽²⁾ JO L 7, 10.1.2009, p. 1.

(12) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul de instituire a Comunității Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei decizii, nu are obligații în temeiul acesteia și nu face obiectul aplicării sale,

DECIDE:

Articolul 1

Prin prezenta decizie se aprobă, în numele Comunității Europene, Protocolul de la Haga din 23 noiembrie 2007 privind legea aplicabilă obligațiilor de întreținere.

Textul protocolului este anexat la prezenta decizie.

Articolul 2

Președintele Consiliului este autorizat să desemneze persoana (persoanele) împuternicită (împuternicite) să semneze protocolul prin care Comunitatea își asumă obligații.

Articolul 3

La încheierea protocolului, Comunitatea formulează următoarea declarație, în conformitate cu articolul 24 din protocol:

„Comunitatea Europeană declară, în conformitate cu articolul 24 din protocol, că își exercită competența asupra tuturor aspectelor reglementate de protocol. Protocolul are caracter obligatoriu pentru statele membre ale Comunității Europene în temeiul încheierii sale de către aceasta.

În sensul prezentei declarații, termenul «Comunitatea Europeană» nu include Danemarca, în temeiul articolelor 1 și 2 din Protocolul privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul de instituire a Comunității Europene, și nici Regatul Unit, în temeiul articolelor 1 și 2 din Protocolul privind poziția Regatului Unit și a Irlandei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul de instituire a Comunității Europene.”

Articolul 4

(1) În cadrul Comunității, normele protocolului se aplică în mod provizoriu, fără a aduce atingere articolului 5 din prezenta decizie, de la 18 iunie 2011, data de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 4/2009, în cazul în care protocolul nu a intrat încă în vigoare la acea dată.

(2) La încheierea protocolului, Comunitatea formulează următoarea declarație, pentru a lua în considerare posibila aplicare provizorie menționată la alineatul (1):

„Comunitatea Europeană declară că va aplica normele protocolului în mod provizoriu de la 18 iunie 2011, data aplicării Regulamentului (CE) nr. 4/2009 al Consiliului din 18 decembrie 2008 privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor și cooperarea în materie de obligații de întreținere⁽¹⁾, în cazul în care protocolul nu a intrat în vigoare la acea dată, în conformitate cu articolul 25 alineatul (1) al acestuia.”

Articolul 5

(1) Fără a aduce atingere articolului 22 din protocol, normele protocolului stabilesc, de asemenea, legea aplicabilă întreținerii solicitate într-un stat membru pentru o perioadă anterioară intrării în vigoare sau aplicării provizorii a protocolului în cadrul Comunității, în situațiile în care, în temeiul Regulamentului (CE) nr. 4/2009, acțiunile sunt introduse, tranzacțiile judiciare sunt aprobate sau încheiate, iar actele autentice sunt întocmite începând cu 18 iunie 2011, data de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 4/2009.

(2) La încheierea protocolului, Comunitatea face declarația următoare:

„Comunitatea Europeană declară că va aplica normele protocolului și cu privire la întreținerea solicitată în unul dintre statele sale membre pentru o perioadă anterioară intrării în vigoare sau aplicării provizorii a protocolului în cadrul Comunității, în situațiile în care, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 4/2009 al Consiliului din 18 decembrie 2008 privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor și cooperarea în materie de obligații de întreținere⁽¹⁾, acțiunile sunt introduse, tranzacțiile judiciare sunt aprobate sau încheiate, iar actele autentice sunt întocmite începând cu 18 iunie 2011, data de aplicare a
a regulamentului
sus-menționat.”

Adoptată la Bruxelles, 30 noiembrie 2009.

Pentru Consiliu

Președintele

B. ASK

⁽¹⁾ JO L 7, 10.1.2009, p. 1.

ANEXĂ

TRADUCERE

PROTOCOL

privind legea aplicabilă obligațiilor de întreținere

Statele semnatare ale prezentului protocol,

Dorind stabilirea unor dispoziții comune privind legea aplicabilă obligațiilor de întreținere,

Dorind modernizarea Convenției de la Haga din 24 octombrie 1956 privind legea aplicabilă obligațiilor de întreținere față de copii și a Convenției de la Haga din 2 octombrie 1973 privind legea aplicabilă obligațiilor de întreținere,

Dorind dezvoltarea unor norme generale privind legea aplicabilă care să completeze Convenția de la Haga din 23 noiembrie 2007 privind recuperarea internațională a pensiei alimentare și a altor tipuri de întreținere familială,

Au decis să încheie un protocol în acest scop și au convenit asupra următoarelor dispoziții:

*Articolul 1***Domeniul de aplicare**

(1) Prezentul protocol determină legea aplicabilă obligațiilor de întreținere care decurg dintr-o relație de familie, rudenie, căsătorie sau alianță, inclusiv obligația de întreținere față de un copil indiferent de starea civilă a părinților.

(2) Deciziile adoptate în aplicarea prezentului protocol nu aduc atingere existenței niciuneia dintre relațiile menționate la alineatul (1).

*Articolul 2***Aplicare universală**

Prezentul protocol se aplică și în situația în care legea aplicabilă este cea a unui stat necontractant.

*Articolul 3***Regula generală privind legea aplicabilă**

(1) Obligațiilor de întreținere li se aplică legea statului în care creditorul își are reședința obișnuită, cu excepția cazurilor în care prezentul protocol dispune altfel.

(2) În cazul unei schimbări a reședinței obișnuite a creditorului, legea statului în care se află noua sa reședință obișnuită se aplică din momentul în care intervine schimbarea.

*Articolul 4***Reguli speciale care favorizează anumiți creditori**

(1) Următoarele dispoziții se aplică în cazul obligațiilor de întreținere datorate:

(a) de părinți copiilor;

(b) de persoane, altele decât părinții, persoanelor care nu au împlinit încă douăzeci și unu de ani, cu excepția obligațiilor care decurg din relațiile menționate la articolul 5; precum și

(c) de copii părinților.

(2) În cazul în care, în temeiul legii menționate la articolul 3, creditorul nu poate obține întreținere de la debitor, se aplică legea forului.

(3) Fără a aduce atingere articolului 3, în cazul în care creditorul a sesizat autoritatea competentă din statul în care debitorul își are reședința obișnuită, se aplică legea forului. Cu toate acestea, în cazul în care, în temeiul respectivei legi, creditorul nu poate obține întreținere de la debitor, se aplică legea statului în care creditorul își are reședința obișnuită.

(4) În cazul în care, în temeiul legislației menționate la articolul 3 și la alineatele (2) și (3) ale prezentului articol, creditorul nu poate obține întreținere de la debitor, se aplică legea statului a cărui cetățenie comună o au ambii, în cazul în care aceștia au aceeași cetățenie.

*Articolul 5***Regula specială cu privire la soți și foști soți**

În cazul unei obligații de întreținere între soți, foști soți sau părți la o căsătorie care a fost anulată, articolul 3 nu se aplică în cazul în care una dintre părți obiectează, iar legea unui alt stat, în special cea a statului ultimei lor reședințe comune, are o legătură mai strânsă cu căsătoria. Într-un astfel de caz se aplică legea celui alt stat.

*Articolul 6***Regula specială privind apărarea**

În cazul altor obligații de întreținere decât cele pentru copii, care decurg din relația părinte-copil, și cele menționate la articolul 5, debitorul poate contesta creanța creditorului pe motiv că nici legea din statul în care debitorul își are reședința obișnuită și nici legea statului a cărui cetățenie o au ambele părți, în cazul în care aceștia au aceeași cetățenie, nu prevăd o obligație de întreținere în ceea ce îl privește.

Articolul 7

Desemnarea legii aplicabile în sensul unei proceduri speciale

(1) Fără a aduce atingere articolelor de la 3 la 6, numai în scopul unei proceduri speciale într-un anumit stat, creditorul și debitorul întreținerii pot desemna în mod expres legea statului în cauză ca fiind legea aplicabilă unei obligații de întreținere.

(2) O desemnare anterioară începerii unei astfel de proceduri se efectuează sub forma unui acord semnat de ambele părți, în scris sau înregistrat pe orice suport, al cărui conținut este accesibil astfel încât să poată fi utilizat pentru trimiteri ulterioare.

Articolul 8

Desemnarea legii aplicabile

(1) Fără a aduce atingere articolelor de la 3 la 6, creditorul și debitorul întreținerii pot desemna oricând una dintre următoarele legi ca fiind legea aplicabilă unei obligații de întreținere:

- (a) legea oricărui stat a cărui cetățenie o are una dintre părți la data desemnării;
- (b) legea statului reședinței obișnuite a uneia dintre părți la data desemnării;
- (c) legea desemnată de părți ca fiind aplicabilă sau legea care se aplică în fapt regimului de proprietate al bunurilor lor;
- (d) legea desemnată de părți ca fiind aplicabilă sau legea care se aplică în fapt divorțului sau separării lor legale.

(2) Un astfel de acord se încheie în scris sau este înregistrat pe orice suport, informațiile conținute în acord fiind accesibile astfel încât să poată fi utilizate pentru trimiteri ulterioare, și este semnat de ambele părți.

(3) Alineatul (1) nu se aplică obligațiilor de întreținere cu privire la o persoană sub vârsta de optsprezece ani sau la un adult care, din cauza unei deficiențe sau a unei insuficiențe a capacităților personale, nu își poate apăra interesele.

(4) Fără a aduce atingere legii desemnate de părți în conformitate cu alineatul (1), posibilitatea creditorului de a renunța sau nu la dreptul său la întreținere se stabilește în temeiul legii statului în care creditorul își are reședința obișnuită la data desemnării.

(5) Cu excepția cazurilor în care la data desemnării părțile au fost informate pe deplin și conștiente de consecințele desemnării stabilite de ele, legea desemnată de părți nu se aplică atunci când aplicarea respectivei legi ar avea în mod evident consecințe incorecte sau inechitabile pentru oricare dintre părți.

Articolul 9

„Domiciliu” în loc de „cetățenie”

Un stat care are conceptul de „domiciliu” ca factor comun în domeniul dreptului familiei poate informa Biroul permanent al Conferinței de la Haga privind dreptul internațional privat că, în ceea ce privește cauzele cu privire la care sunt sesizate autoritățile sale, termenul „cetățenie” de la articolele 4 și 6 se înlocuiește cu „domiciliu”, astfel cum este definit în statul în cauză.

Articolul 10

Organisme publice

În ceea ce privește dreptul unei instituții publice de a solicita rambursarea unei prestații furnizate creditorului în locul întreținerii se aplică legea care reglementează acel organism.

Articolul 11

Domeniul de aplicare al legii aplicabile

Legea aplicabilă obligației de întreținere stabilește, *inter alia*:

- (a) dacă, în ce măsură și de la cine poate solicita creditorul întreținere;
- (b) măsura în care creditorul poate solicita retroactiv întreținere;
- (c) baza de calcul pentru valoarea întreținerii și pentru indexarea acesteia;
- (d) cine are dreptul de a introduce o acțiune privind obligația de întreținere, cu excepția chestiunilor legate de capacitatea procedurală și de reprezentarea în justiție;
- (e) termenele de prescripție sau de decădere;
- (f) quantumul obligației unui debitor de întreținere, atunci când un organism public solicită rambursarea prestațiilor furnizate creditorului în locul întreținerii.

Articolul 12

Excluderea retrimiterii

În protocol, termenul de „lege” se referă la legea în vigoare într-un stat, cu excepția normelor privind conflictul de legi.

Articolul 13

Ordinea publică

Aplicarea legii stabilite în temeiul protocolului poate fi refuzată numai în măsura în care efectele sale ar fi în mod evident contrare ordinii publice a forului.

*Articolul 14***Stabilirea cuantumului întreținerii**

Chiar și în cazul în care legea aplicabilă dispune altfel, pentru a stabili cuantumul întreținerii se ține seama de nevoile creditorului și de resursele debitorului, precum și de orice compensație care i-a fost acordată creditorului în locul plăților periodice de întreținere.

*Articolul 15***Neaplicarea protocolului la conflictele interne**

(1) Un stat contractant în care există mai multe sisteme juridice sau regimuri de drept care se aplică obligațiilor de întreținere nu este obligat să aplice normele protocolului pentru conflictele de legi care apar exclusiv între aceste sisteme sau regimuri de drept diferite.

(2) Prezentul articol nu se aplică unei organizații regionale de integrare economică.

*Articolul 16***Sisteme juridice neunitare cu caracter teritorial**

(1) În ceea ce privește un stat în care două sau mai multe sisteme juridice sau regimuri de drept se aplică, privind orice materie reglementată prin prezentul protocol, în unități teritoriale diferite:

(a) orice trimitere la legea unui stat se înțelege ca o trimitere, atunci când este cazul, la legea în vigoare în unitatea teritorială relevantă;

(b) orice trimitere la autoritățile competente sau la organismele publice ale unui stat se înțelege ca o trimitere, atunci când este cazul, la autoritățile autorizate să acționeze în unitatea teritorială relevantă;

(c) orice trimitere la reședința obișnuită din respectivul stat se înțelege ca o trimitere, atunci când este cazul, la reședința obișnuită în unitatea teritorială relevantă;

(d) orice trimitere la statul a cărui cetățenie comună o au două persoane se înțelege ca o trimitere la unitatea teritorială desemnată de legea respectivului stat sau, în absența unor norme relevante, la unitatea teritorială cu care obligația de întreținere are legătura cea mai strânsă;

(e) orice trimitere la statul a cărui cetățenie o are o persoană se înțelege ca o trimitere la unitatea teritorială desemnată de legea respectivului stat sau, în absența unor norme relevante, la unitatea teritorială cu care persoana are legătura cea mai strânsă.

(2) În sensul identificării legii aplicabile în temeiul protocolului, în ceea ce privește un stat care include două sau mai multe unități teritoriale, fiecare dintre acestea având propriul său sistem juridic sau propriul regim de drept cu privire la materiile reglementate prin prezentul protocol, se aplică următoarele reguli:

(a) în cazul în care într-un astfel de stat există norme în vigoare care să stabilească unitatea teritorială a cărei lege este aplicabilă, se aplică legea respectivei unități;

(b) în absența unor astfel de norme, se aplică legea unității teritoriale relevante, astfel cum este definită la alineatul (1).

(3) Prezentul articol nu se aplică unei organizații regionale de integrare economică.

*Articolul 17***Sisteme juridice neunitare – conflicte interpersonale**

Pentru identificarea legii aplicabile în temeiul protocolului, în cazul unui stat care are două sau mai multe sisteme juridice sau regimuri de drept aplicabile unor categorii diferite de persoane în ceea ce privește materiile reglementate prin prezentul protocol, orice trimitere la legea unui astfel de stat se înțelege ca o trimitere la sistemul juridic determinat de normele în vigoare din statul în cauză.

*Articolul 18***Coordonarea cu Convențiile de la Haga anterioare privind obligațiile de întreținere**

În relațiile dintre statele contractante, prezentul protocol înlocuiește Convenția de la Haga din 2 octombrie 1973 privind legea aplicabilă obligațiilor de întreținere și Convenția de la Haga din 24 octombrie 1956 privind legea aplicabilă obligațiilor de întreținere față de copii.

*Articolul 19***Coordonarea cu alte instrumente**

(1) Prezentul protocol nu aduce atingere niciunui alt instrument internațional la care statele contractante sunt sau devin părți și care conține dispoziții în materii reglementate de prezentul protocol, cu excepția cazului în care statele care sunt părți la un astfel de instrument dau o declarație contrară.

(2) Alineatul (1) se aplică și legilor uniforme întemeiate pe existența, între statele în cauză, a unor legături speciale, de natură regională sau de altă natură.

*Articolul 20***Interpretare uniformă**

În interpretarea prezentului protocol se ia în considerare caracterul său internațional și necesitatea de a promova uniformitatea aplicării sale.

*Articolul 21***Revizuirea funcționării în practică a protocolului**

(1) Atunci când este necesar, secretarul general al Conferinței de la Haga privind dreptul internațional privat convoacă o comisie specială în vederea revizuirii funcționării în practică a protocolului.

(2) În acest scop, statele contractante cooperează cu Biroul permanent al Conferinței de la Haga privind dreptul internațional privat pentru centralizarea jurisprudenței referitoare la aplicarea protocolului.

*Articolul 22***Dispoziții tranzitorii**

Prezentul protocol nu se aplică întreținerii solicitate într-un stat contractant cu privire la o perioadă anterioară intrării sale în vigoare în statul în cauză.

*Articolul 23***Semnare, ratificare și aderare**

- (1) Prezentul protocol este deschis spre semnare tuturor statelor.

- (2) Prezentul protocol este supus ratificării, acceptării sau aprobării de către statele semnatare.

- (3) Prezentul protocol este deschis spre aderare tuturor statelor.

- (4) Instrumentele de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare sunt depuse la Ministerul Afacerilor Externe din Regatul Țărilor de Jos, care este depozitarul protocolului.

*Articolul 24***Organizații regionale de integrare economică**

- (1) O organizație regională de integrare economică care este constituită exclusiv de către state suverane și care este competentă în ceea ce privește toate materiile reglementate de protocol sau o parte a acestora poate, în mod similar, semna, accepta, aproba sau adera la protocol. În acest caz, organizația regională de integrare economică are drepturile și obligațiile unui stat contractant, în măsura în care organizația este competentă în ceea ce privește materiile reglementate de protocol.

- (2) În momentul semnării, acceptării, aprobării sau aderării, organizația regională de integrare economică notifică în scris depozitarul cu privire la materiile reglementate de protocol în legătură cu care statele membre și-au transferat competența către organizația respectivă. Organizația notifică fără întârziere depozitarul, în scris, cu privire la orice modificări ale competenței sale precizate în cea mai recentă modificare efectuată în conformitate cu prezentul alineat.

- (3) La momentul semnării, acceptării, aprobării sau aderării, o organizație regională de integrare economică poate declara, în conformitate cu articolul 28, că își exercită competența asupra tuturor materiilor reglementate de protocol și că statele membre care și-au transferat competența către organizația regională de integrare economică cu privire la materia respectivă sunt obligate să respecte protocolul în virtutea semnării, acceptării, aprobării sau aderării de către organizația respectivă.

(4) În vederea intrării în vigoare a protocolului, orice instrument depus de o organizație regională de integrare economică este luat în considerare numai în cazul în care organizația regională de integrare economică depune o declarație în temeiul alineatului (3).

(5) Orice trimitere din protocol la un „stat contractant” sau „stat” se aplică, de asemenea, după caz, unei organizații regionale de integrare economică care este parte la protocol. În cazul în care o organizație regională de integrare economică depune o declarație în temeiul alineatului (3), orice trimitere cu privire la un „stat contractant” sau „stat” din prezentul protocol se aplică, după caz, și statelor membre relevante din cadrul organizației.

*Articolul 25***Intrarea în vigoare**

- (1) Protocolul intră în vigoare în prima zi a lunii care urmează expirării a trei luni de la depunerea celui de al doilea instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare menționat la articolul 23.

- (2) Ulterior, protocolul intră în vigoare:
 - (a) pentru fiecare stat sau fiecare organizație regională de integrare economică menționată la articolul 24, care ulterior a ratificat, acceptat sau aprobat protocolul sau a aderat la acesta, în prima zi a lunii următoare expirării celor trei luni de la depunerea instrumentelor de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare;
 - (b) pentru o unitate teritorială la care a fost extins domeniul de aplicare al prezentului protocol în conformitate cu articolul 26, în prima zi a lunii care urmează expirării celor trei luni după notificarea declarației menționate la articolul în cauză.

*Articolul 26***Declarații privind sistemele juridice neunitare**

- (1) Dacă un stat este alcătuit din două sau mai multe unități teritoriale, în care sunt aplicabile sisteme juridice diferite în privința materiilor reglementate de prezentul protocol, acesta poate declara, în momentul semnării, ratificării, acceptării, aprobării sau aderării, în conformitate cu articolul 28, că domeniul de aplicare al prezentului protocol se extinde la toate unitățile sale teritoriale sau doar la una sau la mai multe dintre acestea și își poate modifica oricând declarația depunând o altă declarație.

- (2) Orice declarație de acest fel este notificată depozitarului și indică expres unitățile teritoriale cărora li se aplică protocolul.

- (3) Dacă un stat nu depune nici o declarație în temeiul prezentului articol, domeniul de aplicare al protocolului se extinde la toate unitățile teritoriale ale statului în cauză.

(4) Prezentul articol nu se aplică unei organizații regionale de integrare economică.

Articolul 27

Rezerve

Nu se admite nicio rezervă la prezentul protocol.

Articolul 28

Declarații

(1) Declarațiile menționate la articolul 24 alineatul (3) și articolul 26 alineatul (1) pot fi depuse în momentul semnării, ratificării, acceptării, aprobării sau aderării ori în orice alt moment ulterior și pot fi modificate sau retrase în orice moment.

(2) Declarațiile, modificările și retragerile sunt notificate depozitarului.

(3) O declarație depusă în momentul semnării, ratificării, acceptării, aprobării sau aderării produce efecte o dată cu intrarea în vigoare a prezentului protocol pentru statul în cauză.

(4) O declarație depusă la o dată ulterioară și orice modificare sau retragere a unei declarații produce efecte din prima zi a lunii care urmează expirării celor trei luni ulterioare datei la care este primită notificarea de către depozitar.

Articolul 29

Denunțare

(1) Un stat contractant parte la protocol poate denunța prezentul protocol printr-o notificare scrisă trimisă depozitarului. Denunțarea poate fi limitată la anumite unități teritoriale ale unui stat cu un sistem juridic neunitar căruia i se aplică prezentul protocol.

(2) Denunțarea produce efecte din prima zi a lunii care urmează expirării celor douăsprezece luni ulterioare datei de primire a notificării

de către depozitar. Atunci când în notificare este specificat un termen mai lung pentru ca denunțarea să producă efecte, aceasta produce efecte după expirarea respectivului termen mai lung ulterior notificării primite de către depozitar.

Articolul 30

Notificare

Depozitarul notifică membrii Conferinței de la Haga privind dreptul internațional privat, precum și alte state și organizații regionale de integrare economică care au semnat, ratificat, acceptat, aprobat sau aderat, în conformitate cu articolele 23 și 24, cu privire la următoarele aspecte:

- (a) semnările, ratificările, acceptările, aprobările și aderările menționate la articolele 23 și 24;
- (b) data la care prezentul protocol intră în vigoare, în conformitate cu articolul 25;
- (c) declarațiile menționate la articolul 24 alineatul (3) și articolul 26 alineatul (1);
- (d) denunțările menționate la articolul 29.

Drept pentru care, subsemnații, pe deplin autorizați în acest sens, au semnat prezentul protocol.

Adoptat la Haga, la 23 noiembrie 2007, în limbile engleză și franceză, ambele texte fiind în egală măsură autentice, într-un singur exemplar care se depune la arhivele guvernului Regatului Țărilor de Jos, o copie certificată a protocolului fiind trimisă, pe căi diplomatice, fiecărui membru al Conferinței de la Haga privind dreptul internațional privat la data celei de a douăzeci și una sesiuni ale sale, precum și fiecărui alt stat care a participat la respectiva sesiune.

DECIZIA CONSILIULUI

din 30 noiembrie 2009

de modificare a Deciziei 2006/325/CE pentru instituirea unei proceduri de punere în aplicare a articolului 5 alineatul (2) din Acordul dintre Comunitatea Europeană și Regatul Danemarcei privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie civilă și comercială

(2009/942/CE)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 61 litera (c), coroborat cu articolul 300 alineatul (2) primul paragraf prima teză și cu articolul 300 alineatul (3) primul paragraf,

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽¹⁾,

întrucât:

(1) Aplicarea dispozițiilor Regulamentului (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială ⁽²⁾ a fost extinsă la Danemarca prin Acordul dintre Comunitatea Europeană și Regatul Danemarcei privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie civilă și comercială ⁽³⁾ (denumit în continuare „acordul”), încheiat prin Decizia 2006/325/CE a Consiliului ⁽⁴⁾.

(2) Articolul 5 alineatul (2) din acord prevede că Danemarca se va abține să încheie acorduri internaționale care pot afecta sau modifica domeniul de aplicare al Regulamentului (CE) nr. 44/2001, cu excepția cazului în care acest lucru este efectuat în acord cu Comunitatea și s-a ajuns la o înțelegere satisfăcătoare în ceea ce privește relația dintre respectivul acord și acordul internațional în cauză.

(3) Nici acordul, nici Decizia 2006/325/CE nu prevăd modul în care Comunitatea ar trebui să își exprime acordul cu privire la încheierea de către Danemarca a acordului internațional în cauză.

(4) Prin urmare, este necesară instituirea unei proceduri pentru punerea în aplicare a articolului 5 alineatul (2) din acord. O astfel de procedură ar trebui să asigure adoptarea rapidă a deciziilor privind exprimarea acordului Comunității.

(5) Atunci când este informată de Danemarca cu privire la intenția acesteia de a încheia un acord internațional, Comisia ar trebui să evalueze coerența respectivului acord cu Regulamentul (CE) nr. 44/2001, inclusiv cu legislația comunitară care afectează respectivul regulament, și să încheie orice înțelegeri care ar putea fi necesare. Întrucât obiectivul urmărit este să se ajungă la aplicarea uniformă a dispozițiilor Regulamentului (CE) nr. 44/2001 în toate statele membre și în Danemarca, Comisia ar trebui să se asigure că Danemarca nu devine parte la un acord internațional specific dacă acest lucru ar putea afecta condițiile în care Comunitatea însăși ar adera la acordul în cauză sau, după caz, ar autoriza statele membre să adere la acesta în interesul Comunității. În cazul în care Comunitatea este deja parte la acordul în cauză sau a autorizat statele membre să devină părți la acesta în interesul Comunității, Comisia ar trebui să efectueze o evaluare cu un caracter mai limitat, pentru a verifica faptul că Danemarca propune să adere la acordul internațional în aceleași condiții ca și Comunitatea sau, după caz, ca statele membre astfel cum au fost autorizate de Comunitate.

(6) Decizia 2006/325/CE ar trebui modificată în consecință, pentru a se introduce o astfel de procedură.

(7) În conformitate cu articolul 3 din Protocolul privind poziția Regatului Unit și a Irlandei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul de instituire a Comunității Europene, Regatul Unit și Irlanda participă la adoptarea și aplicarea prezentei decizii.

(8) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul de instituire a Comunității Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei decizii, nu are obligații în temeiul acesteia și nu face obiectul aplicării sale,

⁽¹⁾ Aviz emis la 24 noiembrie 2009 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽²⁾ JO L 12, 16.1.2001, p. 1.

⁽³⁾ JO L 299, 16.11.2005, p. 62.

⁽⁴⁾ JO L 120, 5.5.2006, p. 22.

DECIDE:

Articol unic

Următoarele articole se introduc în Decizia 2006/325/CE:

„Articolul 1a

(1) În vederea aplicării articolului 5 alineatul (2) din acord, Comisia, înainte de adoptarea unei decizii care să exprime acordul Comunității, evaluează dacă acordul internațional avut în vedere de Danemarca nu lipsește de efecte acordul și nu aduce atingere funcționării corespunzătoare a sistemului instituit prin normele sale.

(2) Comisia adoptă o decizie motivată în termen de 90 de zile de la primirea notificării din partea Danemarcei în legătură cu intenția acesteia de a deveni parte la acordul internațional în cauză.

În situația în care acordul internațional în cauză îndeplinește condițiile menționate la alineatul (1), decizia Comisiei exprimă acordul Comunității, în sensul articolului 5 alineatul (2) din acord.

Articolul 1b

Comisia informează statele membre cu privire la acordurile internaționale pe care Danemarca a fost autorizată să le încheie în conformitate cu articolul 1a.”

Adoptată la Bruxelles, 30 noiembrie 2009.

Pentru Consiliu

Președintele

B. ASK

DECIZIA CONSILIULUI

din 30 noiembrie 2009

de modificare a Deciziei 2006/326/CE pentru instituirea unei proceduri de punere în aplicare a articolului 5 alineatul (2) din Acordul dintre Comunitatea Europeană și Regatul Danemarcei privind comunicarea și notificarea actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă și comercială

(2009/943/CE)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 61 litera (c), coroborat cu articolul 300 alineatul (2) primul paragraf prima teză și cu articolul 300 alineatul (3) primul paragraf,

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽¹⁾,

întrucât:

(1) Aplicarea dispozițiilor Regulamentului (CE) nr. 1393/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind notificarea sau comunicarea în statele membre a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială (notificarea sau comunicarea actelor) ⁽²⁾ a fost extinsă la Danemarca în temeiul articolului 3 alineatul (2) din Acordul dintre Comunitatea Europeană și Regatul Danemarcei privind comunicarea și notificarea actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă și comercială ⁽³⁾ (denumit în continuare „acordul”), încheiat prin Decizia 2006/326/CE a Consiliului ⁽⁴⁾.

(2) Articolul 5 alineatul (2) din acord prevede că Danemarca se va abține să încheie acorduri internaționale care pot afecta sau modifica domeniul de aplicare al Regulamentului (CE) nr. 1393/2007, cu excepția cazului în care acest lucru este efectuat în acord cu Comunitatea și s-a ajuns la o înțelegere satisfăcătoare în ceea ce privește relația dintre respectivul acord și acordul internațional în cauză.

(3) Nici acordul, nici Decizia 2006/326/CE nu prevăd modul în care Comunitatea ar trebui să își exprime acordul cu privire la încheierea de către Danemarca a acordului internațional în cauză.

⁽¹⁾ Aviz emis la 24 noiembrie 2009 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽²⁾ JO L 324, 10.12.2007, p. 79.

⁽³⁾ JO L 300, 17.11.2005, p. 55.

⁽⁴⁾ JO L 120, 5.5.2006, p. 23.

(4) Prin urmare, este necesară instituirea unei proceduri pentru punerea în aplicare a articolului 5 alineatul (2) din acord. O astfel de procedură ar trebui să asigure adoptarea rapidă a deciziilor privind exprimarea acordului Comunității.

(5) Atunci când este informată de Danemarca cu privire la intenția acesteia de a încheia un acord internațional, Comisia ar trebui să evalueze coerența respectivului acord cu Regulamentul (CE) nr. 1393/2007, inclusiv cu legislația comunitară care afectează respectivul regulament, și să încheie orice înțelegeri care ar putea fi necesare. Întrucât obiectivul urmărit este să se ajungă la aplicarea uniformă a dispozițiilor Regulamentului (CE) nr. 1393/2007 în toate statele membre și în Danemarca, Comisia ar trebui să se asigure că Danemarca nu devine parte la un acord internațional specific dacă acest lucru ar putea afecta condițiile în care Comunitatea însăși ar adera la acordul în cauză sau, după caz, ar autoriza statele membre să adere la acesta în interesul Comunității. În cazul în care Comunitatea este deja parte la acordul în cauză sau a autorizat statele membre să devină părți la acesta în interesul Comunității, Comisia ar trebui să efectueze o evaluare cu un caracter mai limitat, pentru a verifica faptul că Danemarca propune să adere la acordul internațional în aceleași condiții ca și Comunitatea sau, după caz, ca statele membre astfel cum au fost autorizate de Comunitate.

(6) Decizia 2006/326/CE ar trebui modificată în consecință, pentru a se introduce o astfel de procedură.

(7) În conformitate cu articolul 3 din Protocolul privind poziția Regatului Unit și a Irlandei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul de instituire a Comunității Europene, Regatul Unit și Irlanda participă la adoptarea și aplicarea prezentei decizii.

(8) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul de instituire a Comunității Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei decizii, nu are obligații în temeiul acesteia și nu face obiectul aplicării sale,

DECIDE:

Articol unic

Următoarele articole se introduc în Decizia 2006/326/CE:

„Articolul 1a

(1) În vederea aplicării articolului 5 alineatul (2) din acord, Comisia, înainte de adoptarea unei decizii care să exprime acordul Comunității, evaluează dacă acordul internațional avut în vedere de Danemarca nu lipsește de efecte acordul și nu aduce atingere funcționării corespunzătoare a sistemului instituit prin normele sale.

(2) Comisia adoptă o decizie motivată în termen de 90 de zile de la primirea notificării din partea Danemarcei în legătură cu intenția acesteia de a deveni parte la acordul internațional în cauză.

În situația în care acordul internațional în cauză îndeplinește condițiile menționate la alineatul (1), decizia Comisiei exprimă acordul Comunității, în sensul articolului 5 alineatul (2) din acord.

Articolul 1b

Comisia informează statele membre cu privire la acordurile internaționale pe care Danemarca a fost autorizată să le încheie în conformitate cu articolul 1a.”

Adoptată la Bruxelles, 30 noiembrie 2009.

Pentru Consiliu

Președintele

B. ASK

Prețul abonamentului în 2009
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 000 EUR pe an (*)
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	100 EUR pe lună (*)
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, versiunea tipărită + CD-ROM, ediție anuală (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	1 200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	700 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	70 EUR pe lună
Jurnalul Oficial al UE, seria C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	400 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	40 EUR pe lună
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, CD-ROM, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	500 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), CD-ROM, ediție bisăptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	360 EUR pe an (= 30 EUR pe lună)
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

(*) Preț cu amănuntul:

- până la 32 de pagini: 6 EUR
- de la 33 la 64 de pagini: 12 EUR
- peste 64 de pagini: preț fixat după caz

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informări).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur CD-ROM multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un „Anunț pentru cititori” inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Distribuire și abonamente

Publicațiile destinate vânzării, editate de Oficiul pentru Publicații, pot fi procurate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă un acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

